

दानियेलाचे पुस्तक - क्रमांक पंचेचाळीस

प्रतीकात्मक रूपांतरण: दानिएलाच्या पुस्तकातील "दैनिक" या गूढाचा उलगडा

Jeff Pippenger

2024-01-09

दानियेलाच्या पुस्तकातील "दैनिक" हे विल्यम मिलर यांनी मूर्तिपूजक रोम किंवा मूर्तिपूजकत्व यांचे प्रतीक म्हणून ओळखले होते; परंतु शेवटच्या काळात ते विल्यम मिलर यांच्या मूलभूत सत्यांच्या नकाराचे प्रतीक आहे. ते लेवीय पुस्तकाच्या सव्वीसाव्या अध्यायातील मोशेच्या "सात वेळा" या मिलर यांच्या समजुतीच्या नकारातून १८६३ मध्ये आरंभ झालेल्या बंडखोरीच्या समाप्तीचे प्रतिनिधित्व करते. जेव्हा अॅडव्हेंटिझमने "दैनिक"ची मूर्तिपूजकत्व अशी योग्य ओळख नाकारली, तेव्हा त्यांनी सैतानाच्या प्रतीकाला ख्रिस्ताच्या प्रतीकात रूपांतरित केले. यशया ओळख करून देतो की हे कार्य म्हणजे गोष्टी उलथापालथ करणे होते. "दैनिक"चा नकार १९३० च्या दशकात (अॅडव्हेंटिझमची तिसरी पिढी) स्थापित करण्यात आला, परंतु १९०१ पासून (अॅडव्हेंटिझमची दुसरी पिढी) तो वादाचा विषय राहिला होता. प्राचीन इस्राएलप्रमाणेच, सत्याचा क्रमिक नकार अशा एका चुकीच्या स्वीकारापर्यंत घेऊन गेला ज्यामध्ये अक्षम्य पापाचे घटक अंतर्भूत होते.

वाद घालणाऱ्या यहुद्यांसाठी अक्षमेय पाप तेव्हा दर्शविले गेले, जेव्हा त्यांनी ख्रिस्ताने केलेली कार्ये सैतानाची कार्ये म्हणून ओळखली. प्राचीन इस्राएल हा आधुनिक इस्राएलचे प्रमुख प्रतीक आहे, आणि आधुनिक इस्राएलने नेमके तेच केले, फक्त उलट रीतीने. त्यांनी सैतानाची कार्ये (मूर्तिपूजा) घेऊन ती कार्ये ख्रिस्ताला अर्पण केली. प्राचीन इस्राएलच्या बंडात त्यांनी सैतानाला आपला राजा म्हणून निवडले, हेदेखील समाविष्ट आहे.

म्हणून पिलाताने ते वचन ऐकले, तेव्हा त्याने येशूला बाहेर आणले, आणि ज्या ठिकाणाला पाव्हमेंट म्हणत, पण हिब्रू भाषेत गब्बथा म्हणत, त्या ठिकाणी न्यायासनावर बसला. तो वल्हांडणसणाच्या तयारीचा दिवस होता, आणि सुमारे सहावा प्रहर झाला होता; आणि तो यहुद्यांना म्हणाला, पाहा, तुमचा राजा! पण ते ओरडले, याला दूर करा, दूर करा, याला वधस्तंभावर खिळा. पिलात त्यांना म्हणाला, मी तुमच्या राजाला वधस्तंभावर खिळू काय? मुख्य याजकांनी उत्तर दिले, कैसरावाचून आम्हांस दुसरा राजा नाही. मग त्याने त्याला वधस्तंभावर खिळण्यासाठी त्यांच्या स्वाधीन केले. आणि त्यांनी येशूला घेतले व त्याला घेऊन गेले. योहान 19:13-16.

पिलात हा मूर्तिपूजक रोमचा प्रतिनिधी होता, आणि सिस्टर व्हाइट यांनी ओळख करून दिली आहे की प्रकटीकरणाच्या बाराव्या अध्यायातील स्वर्गातून खाली फेकून दिलेला अजगर म्हणजे सैतान होय; परंतु दुय्यम अर्थाने तो अजगर मूर्तिपूजक रोमही आहे. त्यामुळे अजगराचे प्रतीक "दैनिक" असे आहे. प्राचीन इस्राएलच्या बंडखोरीचा शेवट, जेव्हा त्यांनी उघडपणे जाहीर केले, "कैसराशिवाय आम्हाला दुसरा राजा नाही," तेव्हा त्यांनी सार्वजनिकरीत्या ही घोषणा केली की ते आपल्या राजाचे प्रजाजन आहेत, आणि त्यांचा राजा सैतान होता. देवाला राजा म्हणून केलेल्या त्या बंडाची सुरुवात संदेष्टा शमुवेलच्या दिवसांत झाली, जेव्हा त्यांनी देवाला आपला राजा म्हणून नाकारले आणि इतर राष्ट्रांसारखे होण्यासाठी त्यांना मनुष्यराजा देण्यात यावा, अशी मागणी केली.

तेव्हा इस्राएलचे सर्व वडीलजन एकत्र जमले आणि रामाह येथे शमुवेलकडे आले; आणि त्याला म्हणाले, पाहा, तू वृद्ध झाला आहेस, आणि तुझे पुत्र तुझ्या मार्गांनी चालत नाहीत; म्हणून आता सर्व राष्ट्रांप्रमाणे आमच्यावर न्याय करावा म्हणून आमच्यासाठी एक राजा नेम. परंतु जेव्हा त्यांनी म्हटले, "आमच्यावर न्याय करावा म्हणून आम्हांस एक राजा दे," तेव्हा ती गोष्ट शमुवेलाला अप्रिय वाटली. मग शमुवेलाने परमेश्वराकडे प्रार्थना केली. आणि परमेश्वर शमुवेलाला म्हणाला, लोक जे काही तुला सांगतात त्या सर्व बाबतीत त्यांच्या आवाजाकडे लक्ष दे; कारण त्यांनी तुला नाकारलेले नाही, तर मी त्यांच्यावर राज्य करू नये म्हणून त्यांनी मला नाकारले आहे. ज्या दिवसापासून मी त्यांना मिसर देशातून वर आणले त्या दिवसापासून आजपर्यंत त्यांनी जे काही कृत्ये केली आहेत, त्याप्रमाणेच—म्हणजे त्यांनी मला सोडून इतर देवांची सेवा केली आहे—त्याचप्रमाणे ते तुझ्याही बाबतीत करीत

आहेत. १ शमुवेल ८:४-८.

प्राचीन इस्राएलने आपण देवाला नाकारले आहे, किंवा पृथ्वीवरील राजाची त्यांची इच्छा इतकी पुढे जाईल की त्यांनी मशीहाला क्रुसावर खिळले आणि सैतानाला आपला राजा म्हणून निवडले, हे कधीच ओळखले नाही. त्यांचा देवाविरुद्धचा बंडखोरपणा त्यांच्या स्वतःच्या स्वधार्मिक कल्पनांमुळे त्यांच्या डोळ्यांपासून लपला होता की, देवाला नाकारूनही ते अद्याप निवडलेले लोकच आहेत; कारण, शेवटी त्यांनी असा तर्क केला की, शमुवेलानंतरही देवाने एक पवित्र संदेशपदाचा सेवाकार्यक्रम टिकवून ठेवला होता.

त्यांनी संदेश्यांच्या भविष्यवाणीमय सेवाकार्याचा विपरीत अर्थ लावला; देवाचे संदेशे त्यांच्या मध्ये आहेत, यावरूनच ते देवाचे निवडलेले लोक आहेत, असे त्यांनी मानले. ते देवापासून दूर गेले आहेत आणि संदेशे त्यांना पुन्हा देवाकडे वळविण्याचा प्रयत्न करीत आहेत, हे त्यांना दिसले नाही; कारण त्यांनी संदेश्यांच्या कार्याला देवाच्या मार्गदर्शनाचा पुरावा असे समजले. त्यांच्याकडे पाठविण्यात आलेल्या संदेश्यांच्या सर्व संदेशांचा त्यांनी सातत्याने केलेला नकार असूनही हे तसेच होते. हाच भ्रम 1863 मध्ये अँडव्हॅटिझमवर आला.

अँडव्हॅटिझमने विल्यम मिलर यांच्या सेवाकार्याद्वारे एकत्र आणण्यात आलेल्या चळवळीला नाकारले, आणि ज्या त्याच वर्षी त्यांनी एलियाह (विल्यम मिलर) यांच्याद्वारे दिलेला मोशेचा "सात वेळा" हा संदेश नाकारला, त्या वर्षीच त्यांनी कायदेशीररीत्या नोंदणीकृत चर्च बनण्याचा निर्णय घेतला. त्याच वर्षी त्यांनी एक बनावट संदेशीय तक्ता तयार केला, जो यापुढे वाचला जाऊ शकत नव्हता आणि हबक्कूक २:३ नुसार यापुढे "बोलू" ही शकत नव्हता, कारण त्याचे स्पष्टीकरण करण्यासाठी स्वतंत्र पत्रकाची आवश्यकता होती. हबक्कूकचे तक्ते जसेच्या तसेच वाचता येत होते आणि म्हणून ते "बोलू" शकत होते.

१८६३ मध्ये त्यांनी केलेल्या निवडीचे कोणतेही आत्मपरीक्षण करण्यास अँडव्हॅटिझमने नकार दिला; कारण शेवटी त्यांच्या मध्ये भविष्यवक्त्री होती, आणि यामुळे ते प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात ओळखले गेलेले अवशिष्ट लोक आहेत, ज्यांच्याकडे भविष्यवाणीचा आत्मा होता, हे सिद्ध होत होते. त्यांनी प्राचीन इस्राएलचाच तोच आत्मा व वृत्ती प्रकट केली, आणि मिलरने शोधून काढलेल्या पहिल्या रत्नाच्या नकाराने सुरु झालेल्या बंडखोरीने अखेरीस "the daily" या रत्नाबाबत मिलरने केलेली ओळख त्यांनी नाकारण्यापर्यंत त्यांना नेले.

आधुनिक इस्राएलने "नित्य" याविषयी मिलर यांची समज नाकारली; "नित्य" हे मूर्तिपूजक रोमचे प्रतीक आहे, आणि ते पुढे सैतानाचे प्रतीक आहे; त्याऐवजी त्यांनी असा दावा केला की "नित्य" हे ख्रिस्ताचे प्रतीक आहे. दुसऱ्या शब्दांत, आधुनिक इस्राएलने ख्रिस्ताच्या प्रतीक म्हणून एक सैतानी प्रतीक स्वीकारण्याची निवड केली. जसे प्राचीन इस्राएलने जाहीर केले होते की कैसर शिवाय त्यांचा दुसरा कोणताही राजा नाही; कैसर हा मूर्तिपूजक रोमचा प्रतिनिधी होता, आणि मूर्तिपूजक रोम हे सैतानाचे प्रतीक आहे.

भविष्यसूचक अनुप्रयोगाच्या दृष्टीने, त्या निवडीमुळे आधुनिक इस्राएलला दानियेलाच्या सातव्या, आठव्या आणि नवव्या अध्यायांची नव्याने व्याख्या करणे आवश्यक ठरले असते; हेच ते अध्याय आहेत ज्यांचे प्रतिनिधित्व उलई नदीद्वारे केले गेले आहे, आणि जे मिलराइट इतिहासातील ज्ञानवृद्धी होते. त्या अध्यायांमध्ये बदल करणे त्यांना भाग पडले असते, कारण आठव्या अध्यायात "the daily" असा थेट तीन वेळा उल्लेख केलेला आहे.

उलई नदीच्या दर्शनाचे उकलणे ज्या इतिहासकाळात झाले त्याच्या दडपणामुळे, मिलराइट लोकांना ख्रिस्त परत येऊन दानियेल अध्याय दोनमध्ये दर्शविल्याप्रमाणे आपले सार्वकालिक राज्य स्थापन करेपर्यंत यापूर्वी इतर कोणतीही पृथ्वीवरील राज्ये दिसत नव्हती. म्हणून त्यांनी रोमच्या चौथ्या राज्याला दोन पैलू असलेल्या एका राज्याप्रमाणे मानले. ते दोन पैलू दानियेलच्या सातव्या आणि आठव्या अध्यायांत थेट दर्शविलेले होते. दानियेल ओळख करून देतो की त्याने आठव्या अध्यायात प्राप्त केलेले दर्शन सातव्या अध्यायातील दर्शनाशी संबंध ठेवून समजले जावे.

राजा बेलशस्सराच्या राज्याच्या तिसऱ्या वर्षी, मला, म्हणजे मला दानीएलास, पहिल्यांदा जे प्रकट झाले होते त्यानंतर एक दृष्टांत प्रकट झाला. दानीएल ८:१.

“प्रथम” दानिएलाला “जे दर्शन झाले,” ते सातव्या अध्यायातील दर्शन होते.

बाबेलचा राजा बेलशस्सर याच्या राज्याच्या पहिल्या वर्षी दानियेलाला आपल्या शय्येवर असता स्वप्न आणि आपल्या मस्तकातील दृष्टान्त झाले; मग त्याने ते स्वप्न लिहून ठेवले आणि त्या गोष्टींचा सार सांगितला. दानियेल ७:१.

ही दोन दर्शने बायबलमधील भविष्यवाणीतील राज्यांच्या दोन पैलूंचे प्रतिनिधित्व करतात, ज्यांचे प्रथम प्रतिनिधित्व दानिएलालाच्या दुसऱ्या अध्यायात करण्यात आले होते. बाबेल, मेदो-पारस, ग्रीस आणि रोम ही चार राज्ये सातव्या अध्यायात पुन्हा दाखविण्यात आली, आणि नंतर आठव्या अध्यायात पुन्हा एकदा, परंतु त्या चार राज्यांच्या राजकीय घटकां व धार्मिक घटकांमधील भेदासह. दानिएल सातमध्ये ही राज्ये हिंस्र पशूंनी दर्शविली आहेत, परंतु आठव्या अध्यायात हीच राज्ये पवित्रस्थानाशी संबंधित पशूंनी सादर केली आहेत. दानिएलाला सातव्या अध्यायातील दर्शन समजून घ्यायचे होते, आणि ते स्पष्ट करण्यासाठी गाब्रिएल त्याच्याकडे आला.

मी दानिएल, माझ्या शरीराच्या मध्यभागी माझ्या आत्म्यात खिन्न झालो, आणि माझ्या मस्तकातील दृष्टांतांनी मला व्याकुळ केले. तेथे उभे असलेल्यांपैकी एकाजवळ मी गेलो आणि या सर्व गोष्टींचे सत्य त्यास विचारले. तेव्हा त्याने मला सांगितले आणि त्या गोष्टींचा अर्थ मला कळविला. हे महान पशू, जे चार आहेत, ते चार राजे आहेत, जे पृथ्वीवरून उत्पन्न होतील. परंतु परात्पराच्या पवित्र जनांनी राज्य प्राप्त करावे, आणि ते राज्य सदासर्वकाळ, युगानुयुगे, आपल्या ताब्यात ठेवावे. दानिएल ७:१५-१८.

दानिएलाला हे कळविण्यात आले की ती चार पशू म्हणजे चार पृथ्वीवरील राज्ये होत, जी देवाचे अनंतकाळचे राज्य स्थापन होईपर्यंत अस्तित्वात राहणार होती, आणि हे दानिएलालाच्या दुसऱ्या अध्यायाशी सुसंगत होते. देवाच्या अनंतकाळच्या राज्याच्या आगमनापूर्वी चार पृथ्वीवरील राज्ये असावयाची होती, जसे दुसऱ्या अध्यायात पर्वतापासून कोरून काढलेल्या आणि संपूर्ण पृथ्वी भरून टाकणाऱ्या त्या दगडाने दर्शविले आहे.

बहिण व्हाईट यांनी प्रकटीकरणाच्या तेराव्या अध्यायातील पृथ्वीवरील पशूचा विचार मांडला तेव्हा, त्या चार राज्यांबाबतची मिलराइट समज त्यांनी मिलराइट समजुतीपेक्षा कितीतरी पुढे नेली.

“या ठिकाणी आणखी एक चिन्ह सादर केले जाते. संदेष्टा म्हणतो: ‘मी पृथ्वीमधून वर येणारे दुसरे एक पशू पाहिले; आणि त्याला कोकरासारखी दोन शिंगे होती.’ पद ११. या पशूचे स्वरूप आणि त्याच्या उदयाची रीती या दोन्ही गोष्टी सूचित करतात की तो ज्या राष्ट्राचे प्रतिनिधित्व करतो, ते आधीच्या चिन्हांखाली दर्शविलेल्यांपेक्षा भिन्न आहे. जगावर राज्य केलेली महान राज्ये संदेष्टा दानिएल याला हिंस्र पशूंच्या रूपाने दाखविण्यात आली होती; ती तेव्हा वर येताना दिसली जेव्हा ‘आकाशाचे चार वारे मोठ्या समुद्रावर झुंज देत होते.’ दानिएल ७:२. प्रकटीकरण सतराव्या अध्यायात एका देवदूताने स्पष्ट केले की पाणी म्हणजे ‘लोक, आणि समुदाय, आणि राष्ट्रे, आणि भाषा’ होय. प्रकटीकरण १७:१५. वारे हे कलहाचे प्रतीक आहेत. आकाशाचे चार वारे मोठ्या समुद्रावर झुंज देत असल्याचे चित्र त्या भयंकर विजयप्राप्ती आणि क्रांतीच्या दृश्यांचे प्रतिनिधित्व करते, ज्यांच्या साहाय्याने राज्यांनी सत्ता प्राप्त केली आहे.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, ४३९.

ज्या ज्या राज्यांनी सत्ता प्राप्त केली, त्या त्या वेळी साध्य झालेल्या विजयांचे प्रतीक ही पशू आहेत. भक्षक पशू एखाद्या राज्याच्या राजकीय, आर्थिक आणि लष्करी सामर्थ्याचे भविष्यवाणीपर रीतीने प्रतिनिधित्व करतो. दानिएलालाच्या दुसऱ्या व सातव्या अध्यायांत ज्या राज्यांचे प्रतिनिधित्व केले आहे, त्याच राज्यांचे प्रतिनिधित्व आठव्या अध्यायातही केले आहे; परंतु तेथे ती सर्व देवाच्या पवित्रस्थानातून घेतलेल्या घटकांशी संबंधित आहेत, आणि असे करून ती त्या राज्यांच्या धार्मिक घटकांचे प्रतिनिधित्व करतात, कारण ती सर्व चर्च आणि राज्य यांचे एकत्रीकरण होती.

राजा बेलशस्सराच्या राज्याच्या तिसऱ्या वर्षी मला, म्हणजे मला दानियेलाला, पूर्वी जे दर्शन झाले होते त्यानंतर एक दर्शन प्रकट झाले. आणि मी दर्शनात पाहिले; आणि असे झाले की, मी पाहत असताना मी एलाम प्रांतातील

शूशन या राजवाड्यात होतो; आणि मी दर्शनात पाहिले की, मी उलाय नदीजवळ होतो. मग मी आपले डोळे वर केले आणि पाहिले, आणि पाहा, नदीसमोर दोन शिंगे असलेला एक मेंढा उभा होता; आणि ती दोन्ही शिंगे उंच होती; परंतु एक दुसऱ्यापेक्षा अधिक उंच होते, आणि जे अधिक उंच होते ते नंतर आले. मी त्या मेंढ्याला पश्चिमेकडे, उत्तरेकडे, आणि दक्षिणेकडे ढकलताना पाहिले; इतके की कोणतेही पशू त्याच्यासमोर उभे राहू शकत नव्हते, आणि त्याच्या हातातून सोडविणारा कोणीही नव्हता; तर त्याने आपल्या इच्छेप्रमाणे केले, आणि तो महान झाला. आणि मी विचार करीत असताना, पाहा, एक बोकड पश्चिमेकडून संपूर्ण पृथ्वीच्या पृष्ठभागावरून आला, आणि त्याचे पाय जमिनीला लागत नव्हते; आणि त्या बोकडाच्या डोळ्यांच्या मध्ये एक ठळक शिंग होते. आणि तो त्या दोन शिंगे असलेल्या मेंढ्याकडे आला, जो मी नदीसमोर उभा असलेला पाहिला होता, आणि आपल्या सामर्थ्याच्या प्रचंड क्रोधाने त्याच्यावर धावून गेला. आणि मी त्याला त्या मेंढ्याजवळ येताना पाहिले, आणि तो त्याच्यावर अतिशय संतापला, आणि त्याने त्या मेंढ्याला मारले, व त्याची दोन्ही शिंगे मोडून टाकली; आणि त्या मेंढ्यात त्याच्यासमोर उभे राहण्याचे सामर्थ्य नव्हते, तर त्याने त्याला जमिनीवर पाडले, आणि त्याला तुडविले; आणि त्या मेंढ्याला त्याच्या हातातून सोडविणारा कोणीही नव्हता. म्हणून तो बोकड फार महान झाला; आणि तो बलवान झाल्यावर ते मोठे शिंग तुटले; आणि त्याच्या जागी आकाशाच्या चार वाऱ्यांकडे चार ठळक शिंगे उगवली. दानियेल 8:1-8.

आठवे अध्याय दानिएल असे प्रतिपादन करून सुरू करतो की तो त्या वेळी बायबलमधील भविष्यवाणीतील पहिल्या राज्याच्या (बाबेलच्या) इतिहासकाळात जगत होता; परंतु त्याच्या दृष्टांतात बाबेलचे प्रतिनिधित्व करणारे कोणतेही चिन्ह दाखविलेले नाही, कारण तो दुसऱ्या भौतिक राज्याचे, म्हणजे मेदो-फारसाचे, प्रतिनिधित्व करणाऱ्या मेंढ्यापासून सुरू होतो. बाबेलचे चिन्ह अनुपस्थित असणे हे हेतुपूर्वक आहे, कारण बाबेलचे एक मुख्य वैशिष्ट्य असे आहे की ते अशा राज्याचे प्रतिनिधित्व करते जे दूर केले जाते, आणि त्यानंतर पुन्हा पुनर्स्थापित केले जाते, जसे नबुखदनेस्सर "सात काळ" पशूप्रमाणे जगला, त्याद्वारे दर्शविले आहे. त्या "सात काळां" दरम्यान आध्यात्मिक बाबेलचा एक घटक (पोपसत्ता) दर्शविला जातो, कारण पोपसत्ता ते राज्य आहे जे प्रतीकात्मक सत्तर वर्षांसाठी विस्मृतीत जाते; त्या काळात तिला प्राणघातक घाव झाला होता. दानिएल असे नमूद करतो की त्याला हा दृष्टांत "राजा बेलशस्सराच्या कारकिर्दीच्या तिसऱ्या वर्षी" प्राप्त झाला, ही गोष्ट बाबेलला मेदो-फारसाच्या दुसऱ्या राज्यापूर्वीचे राज्य म्हणून ओळख देते; परंतु त्याच वेळी ती बाबेलवर एका लपलेल्या, किंवा विस्मृतीत गेलेल्या, राज्य म्हणून भर देते, जे एका राजाच्या दिवसांत विस्मृतीत जाते.

आठव्या अध्यायातील पशू हे भक्षक पशू नाहीत; ते असे पशू आहेत जे पवित्रस्थानातील सेवेत बलिदानार्थ वापरले जात असत. चौथे राज्य "एका लहान शिंगाने" दर्शविलेले आहे, पशू म्हणून नव्हे; परंतु शिंगे ही देवाच्या पवित्रस्थानाचा एक भाग होती, कारण देवाच्या पवित्रस्थानातील वेदीच्या रचनेत शिंगे समाविष्ट होती.

भविष्यवाणीतील चार राज्ये केवळ दानिएलने पवित्रस्थानाशी संबंधित संज्ञांद्वारे दर्शविली गेली असे नाही, तर त्या अध्यायाच्या कथनात देवाच्या पवित्रस्थान-सेवेतून थेट घेतलेले अनेक शब्दही आहेत. त्या अध्यायातील कथन पवित्रस्थान-सेवेतून घेतलेल्या हिब्रू शब्दांनी प्रस्तुत केलेले आहे; शिवाय, पवित्रस्थान-सेवेत अर्पण सादर करण्याची क्रियाही त्या अध्यायाच्या रचनेत अंतर्भूत केलेली आहे. दानिएलने जाणीवपूर्वक सातवा व आठवा अध्याय एकत्र संबंधित केले, ही वस्तुस्थिती पाहण्याची इच्छा असलेल्यांना हे समजण्यास अनुमती देते की सातवा अध्याय बायबलमधील भविष्यवाणीतील राज्यांच्या राज्यकारभाराची ओळख करून देतो, आणि आठवा अध्याय बायबलमधील भविष्यवाणीतील राज्यांच्या चर्चकारभाराची ओळख करून देतो.

अॅडव्हेंटिझमला हा तथ्य लपवून ठेवण्यासाठी सैतानी कल्पितकथांचा आधार घ्यावा लागला आहे, कारण ही ओळख प्रकट करते की मिलरची रत्ने नेमकी जशी देवाने त्यांची रचना केली होती तशीच होती. "दैनिक" याविषयी मिलरच्या समजुतीचा त्यांनी केलेला नकार हा "देवाला काहीच समज नव्हती" अशा दाव्याप्रमाणे दर्शविला जातो; कारण ते असा दावा करतात की देवाने जेव्हा पवित्र देवदूतांच्या सेवाकार्यातून तो आराखडा मिलरला दिला, तेव्हा तो अचूक नव्हता.

निश्चयच तुम्ही गोष्टी उलटापालट करता, ते कुंभाराच्या मातीप्रमाणे गणले जाईल; कारण जे बनविले गेले आहे ते आपल्या बनविणाऱ्याविषयी म्हणेल काय, "त्याने मला बनविले नाही"? किंवा जे घडविले गेले आहे ते आपल्या घडविणाऱ्याविषयी म्हणेल काय, "त्याला समज नव्हती"? यशया 29:16.

मिलरची चौकट म्हणजे त्याने ओळखलेली व वापरलेली भविष्यवाणीची रचना होय; परंतु १८६३ पासून पुढे, अॅडव्हेंटिझमने मिलरच्या स्वप्रातील रत्नांना झाकून टाकण्यासाठी धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवाद आणि कॅथॉलिकतावाद यांच्या धर्मशास्त्रीय अनुप्रयोगांकडे परत वळण घेतले. अॅडव्हेंटिझमने कार्य नाकारण्यासाठी, आणि त्या कार्याच्या निर्मात्यालाही नाकारण्यासाठी, एक खोटी चौकट (म्हणजे चौकटीत बसवलेली गोष्ट) स्वीकारली. असे करताना, ते असा दावा करतात की त्या कार्याच्या निर्मात्याला काहीच समज नाही. त्या चौकटीचा नकार हा १७९८ मध्ये उघड करण्यात आलेल्या ज्ञानवृद्धीचाच नकार होता आणि अजूनही आहे. जे ज्ञानवृद्धीचा नकार करतात ते कार्याचा आणि त्या कार्याच्या निर्मात्याचा नकार करतात; आणि दानिएलच्या भाषेत ते "दुष्ट" होते.

अनेक जण शुद्ध केले जातात, निर्मळ केले जातात, आणि परीक्षिले जातात; परंतु दुष्ट दुष्टपणे वागतील; आणि दुष्टांपैकी कोणीही समजणार नाही; परंतु ज्ञानी समजतील. दानिएल 12:10.

"दुष्ट दुष्टपणाच करतील", अशा प्रकारे सत्याच्या वाढत्या आणि तीव्र होत जाणाऱ्या नकाराची ओळख पटते. दुष्टांनी या चौकटीचा केलेला नकार म्हणजे देवाचाच नकार होय; आणि त्याबदल्यात, बनावट चौकटीद्वारे ते जो नकार साध्य करण्याचा प्रयत्न करतात, त्या नकारामुळे देव दुष्टांना नाकारतो.

माझे लोक ज्ञानाच्या अभावामुळे नाश पावले आहेत; कारण तू ज्ञान नाकारले आहेस, म्हणून मीही तुला नाकारीन, म्हणजे तू माझ्यासाठी याजक राहणार नाहीस; आणि तू आपल्या देवाचा नियम विसरला आहेस, म्हणून मीही तुझ्या लेकरांना विसरीन. होशेय ४:६.

देवाचे लोक, जे 1844 पासून 1863 पर्यंत देवाचे "याजक" होते, विल्यम मिलर यांच्या सेवाकर्माद्वारे वाढविण्यात आलेल्या "ज्ञानाच्या" अभावामुळे नाकारले गेले. होशेयातील सहाव्या वचनाचा संदर्भ विचारात घेणे महत्त्वाचे आहे, कारण तो संदर्भ सत्याविरुद्ध वाढत जाणाऱ्या बंडखोरीची ओळख करून देतो, जी "ज्ञान" म्हणून दर्शविली आहे.

इसाएलच्या लोकांनी, परमेश्वराचे वचन ऐका; कारण देशातील रहिवाशांबरोबर परमेश्वराचा वाद आहे; कारण देशात सत्य नाही, दया नाही, आणि देवाचे ज्ञान नाही. शपथ घालणे, खोटे बोलणे, हत्या करणे, चोरी करणे, आणि व्यभिचार करणे यांत ते उन्मत्त झाले आहेत, आणि रक्तपातावर रक्तपात होत आहे. म्हणून देश शोक करील, आणि त्यात राहणारा प्रत्येकजण क्षीण होईल; शेतातील पशूंंसह, आकाशातील पक्ष्यांसह; होय, समुद्रातील मासेसुद्धा नाहीसे केले जातील. तरी कोणीही वाद घालू नये, आणि कोणी दुसऱ्याला दोष देऊ नये; कारण तुझे लोक याजकाबरोबर वाद घालणाऱ्यांसारखे आहेत. म्हणून तू दिवसा पडशील, आणि संदेष्टाही रात्री तुझ्याबरोबर पडील; आणि मी तुझ्या मातेला नष्ट करीन. माझे लोक ज्ञानाच्या अभावामुळे नष्ट होत आहेत; कारण तू ज्ञान नाकारले आहेस, म्हणून मीही तुला नाकारीन, म्हणजे तू माझ्यासाठी याजक राहणार नाहीस; आणि तू तुझ्या देवाची व्यवस्था विसरला आहेस, म्हणून मीही तुझ्या मुलांना विसरीन. जसे ते वाढले, तसे त्यांनी माझ्याविरुद्ध पाप केले; म्हणून मी त्यांचा गौरव लज्जेत परिवर्तित करीन. ते माझ्या लोकांच्या पापावर उदरनिर्वाह करतात, आणि त्यांच्या अधर्मावर आपले मन लावतात. आणि लोक जसे, तसे याजक; आणि मी त्यांच्या चालचालींबद्दल त्यांना शिक्षा करीन, आणि त्यांच्या कृत्यांचे फळ त्यांना देईन. कारण ते खातील, परंतु तृप्त होणार नाहीत; ते व्यभिचार करतील, परंतु वाढणार नाहीत; कारण त्यांनी परमेश्वराची दखल घेणे सोडून दिले आहे.

व्यभिचार, द्राक्षारस आणि नवद्राक्षारस हृदय हरून घेतात. माझे लोक आपल्या कोरलेल्या मूर्तींकडे सल्ला मागतात, आणि त्यांची काठी त्यांना सांगते; कारण व्यभिचाराचा आत्मा त्यांना भरकटवून टाकतो, आणि ते आपल्या देवापासून दूर जाऊन व्यभिचार करीत आहेत. ते पर्वतांच्या शिखरांवर यज्ञ अर्पण करतात, आणि टेकड्यांवर, ओक, पांपलर आणि एल्म वृक्षांच्या खाली धूप जाळतात, कारण त्यांची सावली चांगली असते; म्हणून तुमच्या कन्या व्यभिचार करतील, आणि तुमच्या पत्नी परपुरुषगमन करतील. तुमच्या कन्या व्यभिचार

करतील तेव्हा, किंवा तुमच्या पत्नी परपुरुषगमन करतील तेव्हा, मी त्यांना शिक्षा करणार नाही; कारण पुरुष स्वतः वेश्यांबरोबर दूर जाऊन राहतात, आणि गणिकांबरोबर यज्ञ अर्पण करतात; म्हणून जो लोकसमुदाय समजून घेत नाही तो नाश पावेल. इस्राएला, तू जरी वेश्येसारखा वागत असलास, तरी यहुदाने अपराध करू नये; आणि तुम्ही गिलगालास जाऊ नका, बेथावेनासही वर जाऊ नका, आणि “परमेश्वर जिवंत आहे” अशी शपथ वाहू नका. कारण इस्राएल हट्टी गायीप्रमाणे मागे सरकतो; आता परमेश्वर त्यांना विस्तीर्ण जागी कोकराप्रमाणे चारेल. एप्रैम मूर्तीशी जखडून गेला आहे; त्याला तसेच राहू द्या. त्यांचे पेय आंबट झाले आहे; ते सतत व्यभिचार करीत आले आहेत; तिचे अधिपती लज्जास्पद रीतीने म्हणतात, “द्या.” वाच्याने तिला आपल्या पंखांत गुंडाळून नेले आहे, आणि ते आपल्या यज्ञांमुळे लज्जित होतील. होशिया 4:1-19.

होशियाचा इशारा असा आहे की, “परमेश्वराचा देशातील रहिवाशांबरोबर वाद आहे, कारण देशात सत्य नाही, दया नाही, आणि देवाचे ज्ञान नाही.” अॅडव्हेंटिझम हे शेवटच्या दिवसांतील देवाचे लोक आहेत. ज्या दिवशी डर्ट ब्रश मॅन मिलरच्या खोलीत प्रवेश करतो, त्या दिवशी अॅडव्हेंटिझम—लोक, याजक आणि संदेष्टे यांच्यासह—“जे समजत नाहीत ते पडतील,” कारण ते “मूर्तीशी जखडलेले” असतील. त्यांच्या मूर्ती म्हणजे त्यांच्या खोट्या शिकवणी, ज्या एका खोट्या चौकटीत विणलेल्या आहेत.

ज्ञानवृद्धीचा नकार करून दर्शविलेल्या बंडाचे स्वरूप हे बंडाच्या सतत वाढत जाणाऱ्या उग्रतेचे आहे; आणि ते अशा बिंदूपर्यंत पोहोचते की, मिलरच्या कक्षातून झाडून काढल्या जाणाऱ्या बनावट सिद्धांतांशी ते जोडले गेले आहेत, अशी घोषणा होताच त्यांची परीक्षाकालाची मुदत समाप्त होते. त्यांचे बंड हे सतत व्यभिचार करीत राहण्याच्या कृत्याप्रमाणे दर्शविलेले आहे. इ.स. १८६३ पासून परीक्षाकालाच्या समाप्तीपर्यंत ते अखंड बंड करीत राहतात, जोपर्यंत त्यांना प्रभूच्या मुखातून वांती करून बाहेर टाकले जात नाही.

ज्ञान नाकारण्याच्या बंडखोरीचे प्रतीक त्यांच्या “निरंतर” व्यभिचार करण्याने दर्शविले गेले होते, आणि जरी तो तोच इब्री शब्द नसला, तरी त्याचा अर्थ इब्री शब्द “tamid” याच्यासारखाच आहे, ज्याचा अर्थ “निरंतर” असा होतो, आणि दानियेलाच्या पुस्तकात त्याचे भाषांतर “दैनंदिन” असे केले आहे.

पुढील लेखात आपण बायबलमधील भविष्यवाणीतील चार राज्यांच्या आपल्या अभ्यासास पुढे चालू ठेवू.

“मग मला ‘डेली’ विषयी असे दिसले की ‘यज्ञ’ हा शब्द मनुष्याच्या बुद्धीने पुरविण्यात आला होता, आणि तो मूळ मजकुराचा भाग नाही; आणि ज्यांनी न्यायाच्या घटकेची घोषणा केली, त्यांना प्रभूंनी त्याविषयीचा योग्य दृष्टिकोण दिला. 1844 पूर्वी, जेव्हा एकता होती, तेव्हा ‘डेली’ विषयीच्या योग्य दृष्टिकोणावर जवळजवळ सर्वजण एकमत होते; पण 1844 पासून, गोंधळामध्ये, इतर दृष्टिकोण स्वीकारले गेले, आणि त्यानंतर अंधकार व गोंधळ आला.” Review and Herald, November 1, 1850.